

MAAILMANLOPUN VÄLTÄMISEN MOSAIIKKI

Hannu Vuolio & Sampo Grönroos

Maailmanlopun välttämisen mosaiikki

Hannu Vuolio &
Sampo Grönroos

Maailmanlopun välttämisen mosaiikki

© 2026 Hannu Vuolio & Sampo Grönroos

Kustantaja: Tarinax Oy, Espoo, Suomi

Kansikuvat: Microsoft Copilot

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-65104-3-9

Lukijalle

Maailmanlopun välttämisen mosaiikki on itsenäinen jatkoteos vuonna 2020 ilmestyneelle Maailmanlopun välttämisen taito -opukselle. Ensimmäisen teoksen tärkeimmät tapahtumat käyvät pääpiirteittäin ilmi tässä jatko-osassa, joten lukijalta ei odoteta ensimmäiseen kirjaan perehtymistä.

Vaikka teoksen tapahtumat osittain sijoittuvatkin nykyiseen ja kieltämättä päivä päivältä sekopäisemmäksi muuttuvaan maailmaamme, tämä kirja on kuitenkin fiktiota. Esimerkiksi luku 53 oli kirjoitettu ennen kuin julkisuuteen alkoi tihkua tietoja, että samankaltaisia aikeita on myös todellisuudessa käynnissä. Mikä osoittaa, että poliittisen parodian tai satiirin tekeminen muuttuu hetki hetkeltä vaikeammaksi. Siitä pitävät varmuudella huolen maailmamme nykyiset johtajat.

Kirjan nykyaikaan sijoittuvat henkilöhahmot ovat myös fiktiivisiä. Mikäli lukija havaitsee niissä yhtymäkohtia tämän hetkisiin julkisuuden henkilöihin, niin siihen on syytä lukijan selvästi häiriintynyt ja kieroutunut ajatusmaailma.

Kirjassa esitettyjä historiallisia otoksia ei ole syytä pitää tarkkoina kuvauksina todellisista tapahtumista. Sama pätee myös eri tieteenaloja sisältäviin osioihin. Molempien osalta on tapahtunut soveltamista kaunokirjallisista syistä.

Niin, pitempihän tästä opuksesta sitten tuli kuin mitä tarkoitus oli. Toivomme kuitenkin, että mielenkiintonne säilyy ihan loppuun asti. Vaikka tyyliilaji onkin humoristinen, niin olemme iloisia, mikäli tämä tarinakokonaisuus herättää teissä myös joitakin ajattelemisen aiheita.

Hyviä lukuhetkiä kaikille poliittisesta katsontakannasta ja uskonnollisesta vakaumuksesta riippumatta!

Toivoo: Tekijät

Tekoälyn käyttölauseke:

Vaikka tämä tarina vaikuttanee ainakin osalle lukijoista jonkin asteisen hallusinaation tulokselta, niin tekoälyä on tässä teoksessa käytetty vain ja ainoastaan suomen kielen tajuttoman vaikeiden pilkutussääntöjen tarkistukseen sekä kannen tekoon. Tämä näkyy valitettavasti paikoin töksähtelevinä lauserakenteina ja normaalista poikkeavana sanajärjestyksenä. Voitte olla kuitenkin varmoja, että luette autenttista ihmismielen tuotosta!

Sisällysluettelo

Luku 1 – Miten tuo ketku on päässyt mukaan tähän ohjelmaan?	9
Luku 2 – Pölvästi ikuistettuna marmoriin	13
Luku 3 – Oliko se oikein vai väärin?	17
Luku 4 – Salajuonittelua desinfiointiaineiden keskellä	23
Luku 5 – Kun ääretön ei riitä	25
Luku 6 – Vain viihdettä vai ihmiskoe vailla vertaa?	31
Luku 7 – Valeri, tuo rohmukokkeiden tietämätön massamurhaaja	33
Luku 8 – Kuka tuokin kalvakas ja sairaalloisen näköinen ihminen luulee olevansa?	37
Luku 9 – Tosi-Tv historiaa vailla vertaa	40
Luku 10 – Let's Make Only America Great Again	45
Luku 11 – Miehisestä kasteluvälineistä on apua	50
Luku 12 – Voiko sielunsa Saatanalle myynyt henkilö toimia presidenttinä?	53
Luku 13 – Olikos pariskunnalla lomake 7H2B44 täytettynä?	59
Luku 14 – Kaikki ulokkeet edelleen tallella?	63
Luku 15 – Liberaalidemokraattien masinoimia noitavainoja	67
Luku 16 – Unohtumaton ilta Nevadan tähtitaivaan alla	71
Luku 17 – Mitä olenkaan mennyt tekemään?	75
Luku 18 – Vaikean valinnan edessä	79
Luku 19 – Kierroskone soittaa	83
Luku 20 – Ainakin yksi asia jonka suomalaiset osaavat	86
Luku 21 – Myrskyrintama väistyy	89
Luku 22 – Ja kukas se sinä luulet olevasi?	92
Luku 23 – Kennedyn murhatutkimus saa nyt odottaa	96
Luku 24 – Tarjous, josta en kieltäytynyt	99
Luku 25 – Onko tälle kärsimykselle mitään rajaa?	103
Luku 26 – Terästetty tuplaviski	105
Luku 27 – Historiallinen anteeksipyyntö	111
Luku 28 – Vapaan oikeusvaltion haittapuolia	114
Luku 29 – Vakka kantensa tai apulaisensa valitsee	116
Luku 30 – Kansakuntien polttava kaipuu äiti-Venäjän helmoihin	118
Luku 31 – Leipäläjien pariin	121
Luku 32 – Kokista tarjolla, mutta ei Siperian raikasta	123
Luku 33 – Teeskenneltyä itsevarmuutta	129
Luku 34 – Kuka ilkimys on kaventanut tätä istuinta?	132
Luku 35 – Tämä kuuluu tuonne selkäpuolelle	134
Luku 36 – Juniorilla keskittymisvaikeuksia	137
Luku 37 – Mielessä patsaan muutostyöt	139
Luku 38 – Traktoriketjun edustaja vastassa	141
Luku 39 – Käskyjä toiseksi korkeimmalta taholta	144
Luku 40 – Elefanttimaisen eleganttia ripaskaa	148
Luku 41 – Budweiser, tuo oluiden paria	150
Luku 42 – Faktojen käsittelyosastoa etsimässä	153
Luku 43 – Ammeen vedenlaskijoita Korean lahden syvyyksissä	157
Luku 44 – Suuret jymäyttäjät eivät tarvitse äänestäjiä	159
Luku 45 – Vanhat ystävykset tapaavat	163
Luku 46 – Ketkä onkaan kolme suurinta öykkäriä?	166
Luku 47 – Metamorfoosia kerrakseen	168
Luku 48 – Ne Nato-kiimaiset suomalaiset	171
Luku 49 – Pölypallona sisuksi imeydyn	173

Luku 50 – Hyviä päätöksiä.....	175
Luku 51 – Sarah on sekaisin kuin seinäkello.....	178
Luku 52 – Kultaseni, otetaanko vielä toinen erä?.....	180
Luku 53 – Pääsenkö ennenaikaisesti taivaaseen?.....	182
Luku 54 – Kelan tukirahoilla Cafe Engelissä?.....	185
Luku 55 – Pietarin tilalle Niko-Petteri?.....	189
Luku 56 – Sammakkoeläin avaa videoyhteyden.....	191
Luku 57 – Totuus siitä miksi Guinnessia ei riitä kaikille.....	196
Luku 58 – Kerrankin kiinnostava ongelma ratkottavaksi.....	198
Luku 59 – Petrus, tuo vonkamies vailla vertaa.....	201
Luku 60 – Ultra käärii hihansa.....	206
Luku 61 – Säpinää datakeskuksessa.....	208
Luku 62 – Lämmin kylpy hotellilla saa odottaa.....	211
Luku 63 – Sinnikkään insinööritöiden tuloksista nauttimassa.....	214
Luku 63 – Vaahtosammuttimelle töitä.....	218
Luku 64 – Moolok voi pahoin.....	220
Luku 65 – Pippurinen matalapaine Saaristomerellä.....	222
Luku 666 – Saatana, sinulla on vieras odottamassa vastaanottotiskillä.....	228
Luku 67 – Ovikoristeisiin ei ole syytä koskea.....	231
Luku 68 – Maailman rikkain, komein ja älykkäin.....	233
Luku 69 – Miten olisi kupponen lyijyä, tinaa tai sinkkiä?.....	235
Luku 70 – Kapitalismin peruskäsitteet hukassa.....	237
Luku 71 – Sinähän minulle noita kuvia näytät.....	240
Luku 72 – Sijoitusinstrumenttien haiseva ydin.....	245
Luku 73 – Eric saa ansionsa mukaan.....	248
Luku 74 – Paraattiaukio puuttuu.....	254
Luku 75 – Ruokailutauko on ohi.....	257
Luku 76 – Oliko Leningradin piiritys vain pieni kahnaus?.....	262
Luku 77 – Kuka häiritsee ruokailuhetkeäni?.....	265
Luku 78 – Toinen kierros viskiä tarpeen.....	269
Luku 79 – Painepesurilla puhdasta jälkeä.....	275
Luku 80 – Miksi tehdä asioita helposti, kun niitä voi tehdä myös vaikeasti?.....	283
Luku 81 – Älä sinä nössö siinä vain sössötä!.....	286
Luku 82 – Platinakortti kemikalioon.....	290
Luku 83 – Milloin on syytä painaa Reset -nappia?.....	292
Luku 84 – Tekisi mieli polttaa piipullinen.....	295
Luku 85 – Yhteisistä työvuoroista ei ole enää vaaraa.....	297
Luku 86 – Universumin Ensyklopedia nostaa kädet pystyyn.....	300
Luku 87 – Siellä missä parhaat ideat syntyvät.....	305
Luku 88 – Keskimääräistä heikommat kortit, taas.....	307
Luku 89 – Tämä on minulle ylhäältä määrätty kohtalo!.....	310
Luku 90 – Olisikohan lopuksi mahdollisuus piipahtaa Intiassa?.....	313
Luku 91 – Sosialistinen vallankumous saa odottaa.....	315
Luku 92 – Uusi presidentti laittaa tuulemaan.....	318
Luku 93 – Kaheli Kuusikko kiistelee.....	320
Luku 94 – Sinuna en avaisi sitä ovea.....	323
Luku 95 – Mitä helvettiä se <i>huovuttaminen</i> edes tarkoittaa?.....	327
Luku 96 – Tiedossa eepinen loppukohtaus?.....	331
Luku 97 – Pitäisiköhän Moolokkia ja diktaattoreita jotenkin varoittaa?.....	334
Luku 98 – Tsunami iskeytyy Moolokkiin.....	340
Luku 99 – Yksityistämisen seurauksia.....	343

Luku 100 – Odotellaan hetki, ehkä jotain vielä tapahtuu?	349
Luku 101 – Dragomirin pahin painajainen.....	357
Luku 102 – Hui Hai Kim, tuo dynastiansa hallitsija viimeinen.....	359
Luku 103 – Onneksi läheltä löytyy myös liköörikauppa	361
Luku 104 – Toiseksi viimeisen tuomion aika.....	364
Luku 105 – Ottakaahan itsellenne kanssa hyvä istuma-asento	370
Luku 106 – Tarvitseeko minun kuvailla tilannettasi paremmin?	372
Luku 107 – Marginaalissa olevat töherrykset paljastavat	377
Luku 108 – Jotain luonnon vastaista tapahtuu	379
Luku 109 – Degeneraatio kloonilinjassa pysähtynyt?	381
Luku 110 – Käden tynkä toimii ilmapuntarina.....	383
Luku 111 – Siis anteeksi mitkä neuvottelut?	385
Luku 112 – Tyhmäksikö minua luulet?	391
Luku 113 – Hermomyrkyä alushousuihin	393
Luku 114 – Tulikivien kaltaisia tarkkoja havaintoja.....	396
Luku 115 – Hullun sotapäällikön taktiikkaa	398
Luku 116 – Nimi paperiin ja Nobelin palkintoa pokkaamaan	401
Luku 117 – Ja paras osuus tässä diilissä on seuraava	404
Luku 118 – Parempi määritelmä totaalille hiljaisuudelle	407
Luku 119 – Ihan kiva kesävaltio	410
Luku 120 – Vanhempien sukulaisnaisten horinoita	413
Luku 121 – Vielä yhdet ja sitten ei laskua.....	416
Luku 122 – Linin rukouksiin vastataan.....	420
Luku 123 – Paahtovanukas odottaa turhaan syömistään	423
Luku 124 – Ties mitä haihatuksia tuolla diktaattorilla on mielessä	425
Luku 125 – Oikeita valintoja ihan solkenaan	427
Luku 126 – Moolok vilahtaa ET:n tavoin.....	430
Luku 127 – Outoja vieraita portilla.....	434
Luku 128 – Entinen luottoenkeli tulossa kylään	438
Luku 129 – Veto on asetettu	440
Luku 130 – Jeesusteipille tarvetta	445
Luku 131 – Tilataan neljä kappaletta padel-kenttiä asennettuna	448
Luku 132 – Taivas vastaan Helveti.....	450
Luku 133 – Kommentaattorina menninkäinen?	456
Luku 134 – Kuka onkaan Vielä Pyhempi Henki?	463
Luku 135 – Paikallaan tilata kaikille kierros Guinnessia?	466
EPILOGI	468

Luku 1 – Miten tuo ketku on päässyt mukaan tähän ohjelmaan?

Turkoosin sinisen meren laineet löivät laiskasti, kuin pinnistellen, rantaan vain kivenheiton päässä. Viereisten palmupuiden latvukset kohisivat vaimeasti korkeuksissaan ja varjostivat Aurinkoa, joka paistoi juuri sopivan lämpimästi, mutta ei polttavasti syventäen siten Rickin jo ennestäänkin hämmästyttävän ruskeaa vartaloa. Lisäksi uima-altaan lähistöllä parveili vähäpukeisia, tiukkavartaloisia naisihmisiä, jotka todellakin tiesivät olevansa miljoonien ihmisten katseiden kohteena lähiviikkojen ajan. Mikään ei noin periaatteessa olisi voinut olla mainiomminkin.

Rick antoi katseensa seurata kanssakilpailijoitaan arvioivasti, mutta ei liian hankasti, sillä se olisi antanut hänestä epämiellyttävän kuvan katsojille. Hän tiesi pelin todellisen hengen. Voitosta viis, jos vain onnistuu sinnittelemään finalistien joukkoon ja luomaan itsestään ohjelman kuvausten aikana julkikkisen. Siis sellaisen joka tunnetaan pelkällä etunimellään. Tai mikä vieläkin parempi, koko maailma tuntee henkilön iskevällä ja erikoisen hyvin mieleen jäävällä lempinimellä.

Istuessaan aurinkotuolilla pelkästään huomattavan tiukat uimahousut jalassaan, joihin muuten oli saattanut livahtaa TV-kameroiden katseilta piilossa muutamia ylimääräisiä täytteitä, ja oranssinkeltainen drinkki kädessään, reilun kaksikymppisen sekatyömiehen Denveristä olisi voinut kuvitella olevan enemmän kuin tyytyväinen. Näin ei kuitenkaan ollut asianlaista, sillä tähän paratiisiin oli luikerrellut toissa päivänä niljakas käärme. Tämä matelija painoi arviolta 150 paunaa ja oli vieläpä pari tuumaa Rickiä pidempi.

Millä ihmeen eväillä tuo ketku on päässyt mukaan tähän ohjelmaan?

Tämä kysymys jyskytti vailla vastausta Rickin mielessä, kun hän katseli altaan reunalla rennosti aurinkotuolissa makaavaa mieshahmoa, joka oli verhoutunut oudon peittävään pellava-asuun.

Kyseessä oli kuitenkin Temptation Island World. Tämän hetken suosituin reality-ohjelma, jota katsoi pelkästään Amerikoissa kymmeniä miljoonia ihmisiä tv-kanavalta ja vielä toinen mokoma striimauspalvelujen avulla.

Hän vertasi hahmoa itseensä ja mysteeri vain syveni kadotakseen jonnekin

Atlantin aaltojen alle ja valtameren pohjattomiin syvyyksiin. Rick käytti varovaisestikin arvioiden noin kolmasosan hereillä oloajastaan itsensä trimmaamiseen, tai kuten hän sitä kaunistellen nimitti, huolitsemiseen. Vähintään puolentoistatunnin salitreeni joka päivä. Siihen päälle ihokarvojen poisto kaksi kertaa viikossa, myös sieltä alakerrasta.

Kippokaupalla vitamiineja ja myönnettäköön, myös muutama kapseli anabolisia steroideja tehostamaan lihasten kasvua. Parturilla käynti joka viikko ja solariumissa joka toinen päivä. Erilaisia ihon- ja hiustenhoitotuotteita sellainen määrä, jota hänen aiemmat tyttöystävänsäkin olivat kummastelleet. Pienimuotoista kosmetiikkatuotteiden levittämistä aamuisin kulmakarvoihin, silmäripsiin ja poskipäihin. Sitä ei toki voinut kutsua meikkaamiseksi tai edes ehos- tamiseksi.

Lopputuloks oli toki tyrmäävä, nykyajan adonis potenssiin kaksi. Lihakset, jotka erottuivat kehonrakentajien tavoin selkeästi tumman ruskeaksi paahtuneessa ja rasvattomassa kropassa. Aina sopivan renttuisen, mutta silti mystisellä tavalla tarpeeksi siisti parransänki ja vaalea hiuspehko.

Ja ketä vastaan hän parhaillaan kilpaili? Miestä, jonka lihakset olivat onnistuneesti karttaneet hänen kehoaan ilmeisesti koko olemassaolonsa ajan. Kuitenkin selvä kaljamahan alku vaatteiden alla. Kanssakilpailija oli kaiken huipuksi ainakin kymmenisen vuotta Rickiä vanhempi.

Siis herran jestas, hänen täytyi olla reilusti yli kolmekymppinen! Kokonaisuuden huipensi pitkä, epäsiisti ja aina rasvaisen oloinen tukka, jota kehveli joutui alituisen haromaan pois silmien tieltä.

Kaikesta tästä huolimatta, kuka olikaan tämän huikaisevan kauniin paratiisisaaren tavoitelluin sinkkumies? Tuo perkeleen Jesse! Rickin veri suorastaan kie- hui hänen summatessaan edellisten päivien tapahtumia yhteen.

Rickin kiristellessä hampaitaan yhteen sivummalla, ei toki liian kovaa, sehän voisi aiheuttaa lohkeamia tuhansia dollareja maksaneeseen hammaskalus- toon, Jessen eteen parkkeerasi vähäpukeisen vartalonsa yksi hemaisevimmista varatuista naisista.

"Hei Jesse, onko tässä vieressä tilaa?", Melissa sanoi hunajaisella äänellään ja vaihtoi asentoaan sopivan houkuttelevasti lonkalta toiselle.

Jesse nosti laiskasti katseensa kirjastaan, mutta pysyi hiljaa. Keltaisiin bikineihin, joiden valmistus oli sattunut ikävästi aikaan, jolloin kyseinen kangaserä oli loppunut, pukeutunut nuori nainen näki tämän lukevan hänelle tuntematto- man kirjailijan opusta, joka kertoi nimettömän kissan valaistumisesta. *Kum- mallinen nimi kirjalle*, Melissa ajatteli, mutta hän ei ollutkaan koskaan lukenut vapaaehtoisesti mitään. Viimeisin lukukokemus oli ala-asteelta, kun heidät oli siihen pakotettu ilkeämielisen opettajan toimesta. Sen kirjan nimi taisi olla joku Sieppari ruispellosa.

Voisivat nuo kirjailijat vähän enemmän panostaa noihin kirjan nimiinsä ja tehdä niistä ymmärrettävämpiä.

Melissan otsa rypistyi ikävästi, kun hän jatkoi asian pohtimista.

Mitä ihmettä se sieppari edes teki maatilalla ja nimenomaan pellon keskellä? Ei siellä mitään pallopelejä voisi pelata. Pallo hukkuisi välittömästi kasvustoon.

Edelleen lukien Jesse virkkoi ykskantaan hänen viereensä lyöttäytyneelle naaraalle: "Kyllä siinä on tilaa. Ohjelmakonseptiin toki kuuluu nämä yllättävät lähestymiset, mutta haluan vain huomauttaa, että minulla on tämä hyvä kirja kesken. Malttaisitko pysyä siinä vieressä ihan hiljaa viitisen minuuttia, jotta saan tämän luvun luettua loppuun? Sen jälkeen voimme jutella."

Rick tunsi sisimmässään, kuinka oli jälleen kerran sivustakatsojana todistanut yhtä TIW- historian kuolematonta repliikkiä, jota tulnaisiin pian levittämään joksaisella sosiaalisen median alustalla. Parhaansa mukaan keikistellen paikalle saapuu maailmankuulu aikuisviihdetähti saaren nyt jo tavoitellumman sinkkumiehen tykö. Ja mitä tuo miehen kuvatus tekee? Pyytää naista odottamaan, kunnes saa luettua jonkun kirjan luvun loppuun?!

Kaikkien muiden miesten luota Melissa olisi parhaillaan poistumassa nakellen niskojaan puolelta toiselle. Nyt hän kuitenkin istui kuuliaisesti Jessen vieressä olevalle rottinkituolille ja asetteli itsensä mahdollisimman houkuttelevan anta-vaan puoli-istuvaan asentoon mieheen päin. Eikä sanonut mitään. Viiden minuutin puhumattomuus tulisi olemaan kova haaste, sen Melissa jo tunnisti ja puri valmiiksi huultaan.

Asetelma oli saarella keikahtanut Jessen yllättävän putkahtamisen jälkeen päälleen. Hänen ilmestymiseensä asti ohjelmaan valitut upeavartaloiset sinkkumiehet olivat tavoitelleet ja yrittäneet kietoa varattuja naisia hetkellisen rakkauden pauloihin läheisissä näihin intiimiin kohtaamisiin varatuissa bunga-loweissa. Nyt kaikki nämä naiset, mukaan lukien ne harvat nihkeästi lähestymisyrityksiin suhtautuneet, kuolasivat nyt kaikki joukolla tämän viimeisenä saapuneen perään ja jättivät muut nuoremmat valiourokset huomiotta.

Rick oli tivannut tuotannolta, miksi Jesse oli tuotu saarelle yllätyksenä ilmeisesti ihan kaikille. Tuotantopäällikkö oli vain mutissut jostain ylemmän tahon käskystä, poistunut sitten paikalta aivan kuin hän ei olisi kukaan tärkeä ja jättänyt Rickin seisomaan nöyryytettynä keskelle huonetta. Tietysti tuo kohtaus oli näytetty illan lähetyksessä kokonaisuudessaan. Hän näyttäytyi siinä katkelmassa pikkusieluiselta ja kateelliselta, jota hän ei toki missään nimessä ollut.

"Ihmeellistä, eikä olekin?"

Rick käännähti ja näki Kevinin hiipineen hänen taakseen. Hän pyrki kaikin mahdollisin tavoin näyttämään samalta kuin idolinsa David Bowie – tuo kaikkien androgyynien esikuva. Rickin täytyi myöntää, että ajoittain Kevin onnistui ulkomuodon lisäksi myös matkimaan mainiosti tuon vastikään menehtyneen

mestarin puheenpartta.

"Niin mikä?", Rick vastasi aivan kuin ei tietäisi mitä Kevin oli tarkoittanut.

"Ilmeinen eli mikä tuossa Jessessä vetoaa naisiin? Hän tenhoaa heidät jollain. Mahtaako tuotanto sekoittaa jotain ylimääraistä aamiaismuroihin?", Kevin sanoi hiljaa. Nuo saamarin tehokkaat suuntaavat mikrofonit saattoivat siltikin tal-tioida hänen sanomisensa illan lähetystä varten.

Rick oli hetken hiljaa ja lausui sitten puolittain itsekseen sanoessaan: "Meidän täytyy jotenkin nolata hänet. Osoittaa mikä hän todellisuudessa on. Hintelä tekosyvällisiä lauseita heittelevä nössö, josta ei ole meille nuoremmille mitään vastusta."

"Oletko messissä? Kehitelläänkö jotain yhdessä meidän armaan Jessemme päänmenoksi?", Rick puhui nämä sanat kämmen suunsa edessä lähellä Kevinin korvaa olettaen näin salaavan sanansa myös televisiokameroilta.

Aamuvuorosta vastaava ohjaaja oli tyytyväinen kelatessaan viimeiset puoli minuuttia taaksepäin ja toistaessaan pienen sekä huomaamattoman langattoman kameran tallenteen Rickin ja Kevinin juuri käymästä keskustelusta.

Vaikka Stephen itse oli asiaa syvästi epäillyt, vastaava tuottaja oli ollut sittenkin oikeassa. Jessen tuominen saarelle oli saanut sopivaa vipinää aikaan kanssakilpailijoissa, jotka olivat ensimmäisten päivien ajan keskittyneet lähinnä vartaloidensa esittelyyn mahdollisten kameroiden varalta. Stephen merkkasi kohdan diginauhalle punaisella editoijaa varten. Jatkoja tällä klipille olisi tulossa – luultavasti jo myöhemmin saman päivän aikana.

Luku 2 – Pölvästi ikuistettuna marmoriin

YK:n päämajan pyöreän muotoinen pääistuntosali oli tyhjä ja painostavan hiljainen. Tumman salin seinustoilla erottuivat vain pienen pienet hätäpoistumisvalot. Ne näyttivät salin ovella seisovasta nuoresta miehestä enemmän viidakon pimeyden kätköissä piileskelevien petoeläimien silmiltä. Isojen kissaeläinten, jotka odottivat kuola valmiiksi valuen pehmeälihaisen kauriin arkaa tepastelua juomapaikalle. Mies katsoi uudestaan hämäänsä tilaan ja tunsu pitkän ytimiin asti ulottuvan vilunväristyksen kehossaan.

Kauris oli tällä kertaa siniseen yleishaalariin pukeutunut Lionel, joka huolellisesti napsutteli oviaukon viereisistä kytkimistä yleisvalaistuksen päälle kaikkiin mahdollisiin salin lohkoihin. Odotti, kunnes kaikki valot olivat kunnolla syttyneet ja lähti vasta sitten lampsimaan eteenpäin työntäen isoja siivousvaunuja leveää käytävää pitkin. Edessä siinäsi puheenjohtajistolle tarkoitettu korotettu tila.

Ohittaessaan kaarevaan muotoon asetettuja istuinpaikkarivistöjä Lionel luki lähimmistä kylteistä maiden nimiä. Hän totesi tunnistavansa niistä vain pienen osan. Koulunkäynti oli jäänyt hänellä olemattoman lyhytaikaiseksi. Hän muisti saaneensa kuitenkin usein erivärisiä leimoja naisopettajalta kotitehtäviensä perään. Paljon enemmän leimoja kuin kukaan muu kylän poika. Jopa enemmän kuin useimmat tytöistä. Lionel muisti vieläkin oudon tunteen, jonka oli saanut noita leimoja katsellessaan. Hän ei sitä silloin pienempänä ollut osannut sanoittaa, mutta tiesi nyt millä nimellä tunnetta kutsuttiin. Se oli ollut ylpeyttä omasta suorituksesta.

Heti lukemaan opittuaan hänen elämälleen oli osoitettu uusi suunta, johon ei suinkaan kuulunut turhamainen kouluttautuminen lapsuusiällä tai muu vastaava itsensä sivistäminen. Hänen työpanostaan tarvittiin perheen elättämiseen.

Siihen oli syynä ääretön köyhyys, jossa hän ja seitsemän muuta sisarustaan olivat eläneet koko lapsuutensa ajan. Eräänä iltana isä tuli kertomaan hänelle uutisia, joita hän oli osannut odottaa. Hän lähtisi huomenna sukulaisperheen palvelijaksi pääkaupunkiin Port-au-Princeen.

Lionel oli edellisenä päivänä täyttänyt kahdeksan vuotta ja saanut sen kunniaksi ylimääräisen banaanin. Sellaisen keltaisen ja pehmeän sokerisen banaanin. Ei normaalia ruuanvalmistukseen käytettyä vihreätä, joka maistui erehdyttävästi puulta. Hän oli syönyt lahjastaan vain osan ja jättänyt toisen puolikkaan odottamaan seuraavaan päivään. Isän kertomien uutisten jälkeen hän oli kuorinut tuon puoliskon esiin kuoren kätköistä. Se oli muuttunut mustan

ylilyksäksi mössöksi, mutta Lionel oli pistänyt sen silti poskeensa. Vertauskuva tulevaisuuden näkymiin oli jälkikäteen ajatellen selvä.

Suoraryhtinen ja parikymppinen Lionel pysäytti vaunut puheenjohtajiston korokkeelle vievien portaiden eteen. Muutaman portaan ylös harpattuaan hän tuli mahonkisen kolme istuinpaikkaa sisältävän jyrkän pöydän viereen, otti esiin taskustaan mikrokituliinan ja suihkautti siihen tottuneesti hieman desinfiointiainetta vyöllään roikkuvasta pienestä pullostä. Keskimmäinen paikka oli varattu YK:n puheenjohtajalle. Kuten yleensäkin, hänen pöytäosuutensa oli putipuhdas, mutta Lionel pyyhki sen kuitenkin.

Toisin oli oikealla istuvan nykyisen sihteerin laita. Hän ei selvästikään voinut hillitä keksinsyöntiään ja sen huomasi myös hänen jatkuvasti pulleammaksi muuttuneesta ulkomuodostaan. Murusia oli yltympäri pöytätasoa. Lionel siirsi pehmustettua istuinta ja huomasi keksinmuruja sekä istuimella että nukkaisella matolla.

Pyyhittyään pöydän kauttaaltaan Lionel kävi hakemassa vaunuista kevyen varsi-imurin. Hän napsautti imurin päälle ja aloitti matolle levinneiden murusten saalistamisen.

Aluksi Lionel oli ollut innoissaan isän kertomasta uutisesta. Hän pääsisi pääkaupunkiin, josta oli kuullut vain tarinoita ja nähnyt valokuvia. Todellisuus oli osoittautunut aivan toisenlaiseksi. Hänet oli käytännössä myyty pientä korvausta vasten kotiorjaksi. Töitä kaksitoista tuntia päivässä viikon jokaisena päivänä. Pienikin huolimattomuus johti isäntävään antamiin kivuliaisiin raipaniskuihin ympäri vartaloa. Ikävimmät olivat iskut selkäpuolelle. Sinne syntyneet haavaumat eivät tahtoneet parantua millään ja tulehtuivat helposti kuumassa ja kosteassa ilmanalassa.

Lionel hymähti sammuttaessaan imurin. Kovin pitkälle hän ei elämässään ollut päässyt, mutta oli sentään älynnyt paeta 15-vuotiaana tuosta orjatyöstä heti kuin mahdollista. Pakomatka rahtialukseen piiloutuneena oli onnistunut ainoastaan tutun merimiehen ansiosta. Marcel, tuo parrakas ja vähäpuheinen merenkävijä, oli pitkän merimatkan aikana tuonut hänelle salaa juotavaa ja onnistunut välillä pihistämään pojalle myös jotain syötävää. Rahtialuksen vihdoin rantauduttua satamaan Marcel oli neuvonut häntä piiloutumaan erään sokeri-juurikkaita sisältäneen kontin sisään.

Eräässä megalomaanisen isossa rahtiterminaalissa hän oli onnistunut pakenemaan kontin siirtolastauksen yhteydessä. Siitä eteenpäin matka Floridan rannikko pitkin haitilaisten siirtolaisten keskuuteen oli onnistunut ainoastaan vikkeliin hoksottimien ja melkoisen tuurinkin ansiosta.

Vuodet Amerikan Yhdysvalloissa olivat kuluneet paperittomana työntekijänä hanttihommissa, jotka eivät aina kestäneet päivänvaloa. Kuri oli ollut tiukkaa tunneli- ja rakennustyömailla, mutta ei sentään sadistista kuten ennen pakoa. Aiemmasta kotiorjuudesta muistona olevat pitkät, juovanmuotoiset arvet olivat parantuneet vähitellen selän ihossa, ja niitä erotti enää vain vaivoin. Henkiset arvet taas – ne olivat vasta umpeutumassa.

Siivoustoimet korokkeella valmistuivat. Lionel siirtyi takaisin alas tasanteelle, jossa sijaitsi maaedustajien puhujapöytä. Sen vieressä pönötti ihmisenkokoinen ja -näköinen patsas noin metrin kantiinsa olevalla alustalla. Hän antoi katseensa kiertää kolmiulotteista pysäytyskuvaa muistuttavan patsaan ympäri. Lionel tunsu hämmästyttävän yksityiskohtaisen patsaan syntytarinan noin pääpiirteissään.

Entinen Yhdysvaltain presidentti oli osoittautunut sielunvihollisen valtaamaksi. Sen ei olisi pitänyt tulla yllätyksenä kenellekään hänen tempauksiaan seuranneelle, mutta oli kuitenkin tullut. Belsebuubin jo erkaantua Ronald J. Krumpin kehosta, kyseinen henkilö oli jatkanut presidentin virassaan kuin mitään ei olisi tapahtunut. Jos mahdollista, hänen toimintansa oli ainoastaan muuttunut vieläkin pirullisemmaksi ja öykkärimäisemmäksi.

Lopulta YK:n yleiskokouksessa puhuessaan hän ei ollut edes vapaaehtoisesti väistynyt puhujakorokkeelta kristittyjen Jumalan pojan saapuessa paikalle Raamatullisen toisen tulemisen merkeissä. Muistutuksena koko maailmalle siihen mihin gigantisen mittakaavan tökeröys ja oman ylivertaisuuden massiivinen virhearviointi voi johtaa, hän oli nyt kököttänyt tällä samalla paikalla marmorin ikuistettuna viimeiset kaksi vuotta.

Pientä hienojakoista nokipölyä kertyy New Yorkin saasteisen ilman takia joka paikkaan huolimatta rakennuskompleksin tehokkaista ilmansuodattimista. Pitkänhuiskea Lionel otti esiin staattisen pölyhuiskin ja aloitti pyyhkimisen Ronaldin päälaelta. Kullankeltainen tukkalaite noudatti toki nykyisin väritykseltään samaa marmorin valkoista kuin muukin ulkokuori, mutta entinen presidentti olisi varmasti itse ollut tyytyväinen siitä, että yksikään ällistyttävän selkeästi erottuva hiuskarva ei olisi nykyisessä olomuodossaan liikahtanut paikaltaan edes pahimmanlaatuisten hurrikaanin iskiessä.

Lionel antoi pyyhintänsä jatkua alaspäin, kunnes hän oli jalustan tasolla. Jostain kuului hento, mutta selvä risahduksen ääni. Siivooja nosti mantelinruskeiden silmiensä katseen ylöspäin ja näki parahiksi muutaman millimetrin kokoisen hippusen tippuvan leijailleen jostain ylempää. Pienen pieni hiutale laskeutui jalustalle. Lionel kostutti aniliininpunaisten käsineidensä verhoaman etusormensa pään ja poimi sen varovasti ylös pelkän kosteuden avulla. Pieni palanen

oli valkoinen ja se mureni marmorijauheeksi Lionelin sormenpäiden välissä.

Pienestä Saint Gabrielin kylästä alun perin kotoisin oleva syvästi uskonnollinen siivooja tunsu pahaenteisen liikahduksen mielessään ja astahti kiireesti taakseen pitäen katseensa tiukasti tuossa patsaassa. Hän seurasi sitä hiljaa useiden minuuttien ajan, mutta lisää palasia ei irronnut tuosta mahtipontiseen asentoon vastentahtoisesti jähmetetystä marmorihenkilöstä.

Edelleen hieman pelokkaana Lionel teki varmuuden vuoksi ristinmerkin ja kai-voi paitansa alta viiden sentin mittaisen pronssiristin esiin roikkumaan haalarinsa etumuksesta. Hän pyyhki ripeästi pölyt itse puhujapöntöstä ja ei voinut välttää pälyilemästä välillä takaviistoon patsaan suuntaan sitä tehdessään. Saatuaan siivousurakkansa loppuun Lionelin pulssi oli jo laskenut lähemmäs normaaleja lukemia. Hän vilkaisi vielä yhden kerran taaksensa marmorikuvatuksen suuntaan ennen kuin lähti työntämään hieman kitiseviä vaunujaan kohti ovi-aukkoa.

Vankka pariovi sulkeutui kumahtaen Lionelin perässä ja hän huokaisi vaistomaisesti helpotuksesta. Metri metriltä kauemmas ovelta siirtyessään hän tunsu kuinka aivan kuin absoluuttisen pahuuden muodostaman mustan aukon veto-voima päästäisi häntä vähitellen otteestaan. Lionel päätti pyytää työnjohtajalta siirtoa konferenssirakennuksen kerrossiivoojasta toimistorakennuksen puolelle. Hän ei enää vapaaehtoisesti astuisi jalallaan tuohon kirottuun istuntosaliin.

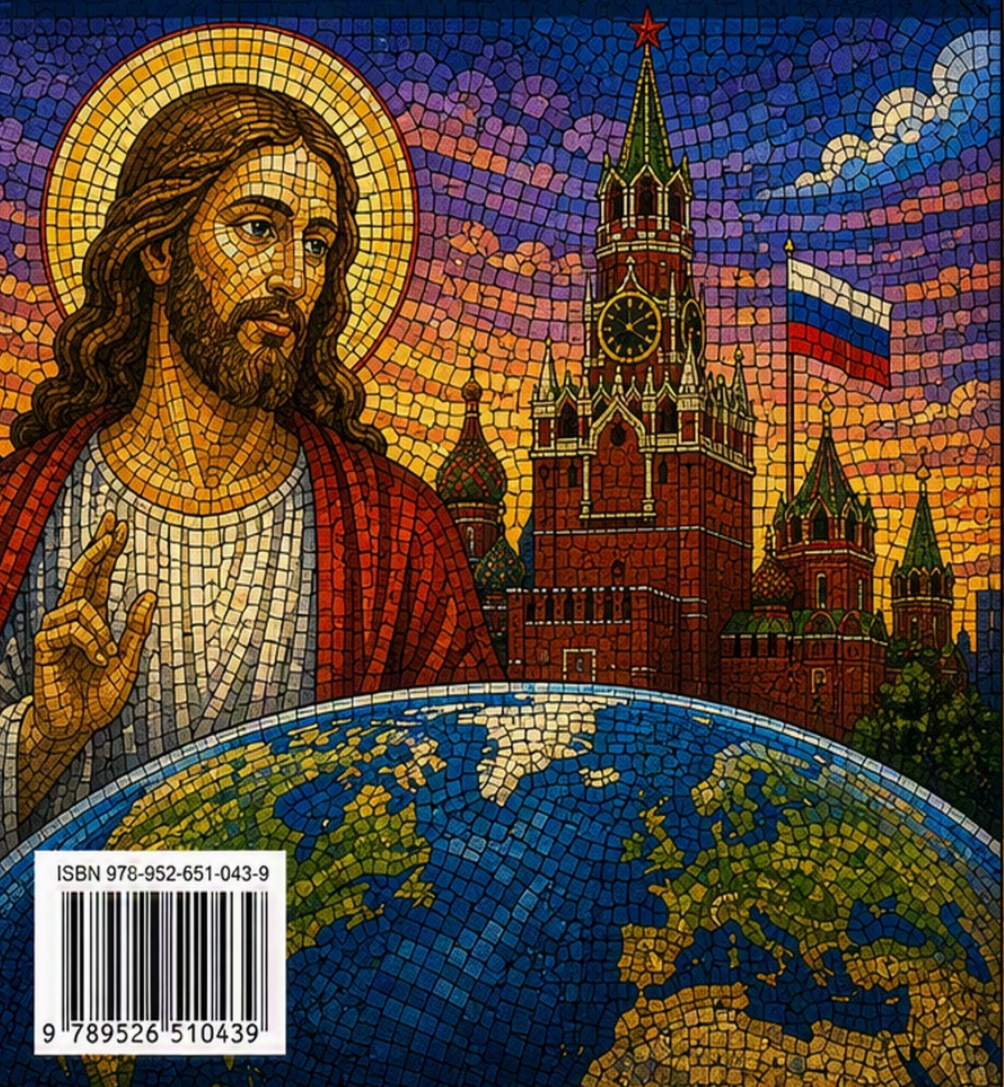
Tyhjässä vain hätävalojen valaisemassa istuntosalissa uusi, aikaisempaa isompi marmorikappale lohkesi patsaasta. Tällä kertaa kasvojen alueelta. Se laskeutui jalustalle sisäpuoli ylöspäin. Lohkeaman pinnassa erottui porkkananpunertava väriä. Se muistutti aivan kuin jäämiä itseruskettavasta voiteesta.

Maailmanlopun välttämisen mosaiikki

on ajankohtainen ja ajatuksia herättävä kertomus maailmasta, jossa valtaa pitävät ihmiset näyttävät yhä useammin unohtaneen arvot, etiikan ja ihmisyyden merkityksen.

Kun suurvaltojen johtajat vievät maailmaa kohti yhä syvenevää kriisiä, korkeammat voimat yhdessä oikeamielisten yksilöiden avulla pyrkivät vaikuttamaan tapahtumien kulkuun ja pelastamaan ihmiskunnan tuholta.

Mutta voiko suuntaa enää muuttaa, vai onko kohtalomme jo sinetöity? Tämä romaani kutoo yhteen politiikan, hengellisyyden ja ihmiskunnan tulevaisuuden yhdeksi suureksi mielikuvitukselliseksi mosaiikiksi.

ISBN 978-952-651-043-9

9 789526 510439